

היא קו המדה, שהוא מתלבש באור, וכשהיא באור, היא נסתרת ולא נראית כלל, וכשמתפשטת להתגלות, יוצאת מהאור הזה נקדה אחת, ומה שנשארו הוא אור, וזהו האור הראשון של מעשה בראשית. זהו שכתוב ויאמר אלהים יהי אור. יהי י אור, וסוד זה נמסר לתכמי הלב.

תקונא תמני סרי

והנקדה הזו, אחר שהתפשטה מהאור הזה, התלבשה בארבעה גונים בהיכל העליון, ומה היא? ב, ועליה נאמר בחכמה יבנה בית. וסוד הנקדה הזו, היא מודדת חמשה גונים, ועליהם נאמר מי מדד בשעלו מים, וזה א, ושמים בזרת תכן, וזו א, וכל בשליש עפר הארץ, ודא א (נ"א א), ושקל בפלס הרים, וזו א, וגבעות במאזנים, וזה א. זה עולה באור, וזה הולך לצפון וזה לדרום. זהו שכתוב הולך אל דרום וסובב אל צפון. שני אחרים סובב סובב אל מזרח ומערב, שכל הנקודות הן כמו גלי הים, זה עולה וזה יורד.

והם פחות הלבן שפעין, שהוא סובב את העין, וכחוט ירק ושחר ואדם ותכלת, אלו הגלגלים, כלם סובבים את הנקדה הזו, והיא מדה לכלם, היא בארבע, ועולה בעשר, וסוד הדבר - יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אלו הם ארבעה גונים שעולים בעשר, והם כלם להביות אשיות, ועליהם נאמר כי יהו"ה אלהי"ך אש אכלה הוא. שבע הם מהעשר הזה, והם פנגד שבעה רקיעים, והם

חד וחד חמש מאה שנים,

לא חוור ולא סומק ולא ירוק ולא אוּפם כלל. והאי בוצינא איהו קו המדה, דאיהו אתלבש באוירא, וכד איהי באוירא. איהי סתימא ולא אתחזייא כלל, וכד אתפשטת לאתגליא, נפיק מהאי אוירא נקודה חדא, ומה דאשתאר איהו אור, והאי איהו אור קדמאה דעובדא דבראשית, הדא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהים יהי אור, יהי י אור, ורזא דא לחפיימי לבא אתמסר. (דף 12 ע"ב).

תקונא תמני סרי

והאי נקודה בתר דאתפשט מהאי אור, אתלבשת בגוונין ארבע בהיכלא עלאה, ומאי איהי ב ועלה אתמר (משלי כד ג) בחכמה יבנה בית, ורזא דהאי נקודה איהי מדיד חמש גוונין, ועלייהו אתמר (ישעיה מ יב) מי מדד בשעלו מים ודא א, ושמים בזרת תכן ודא א, וכל בשליש עפר הארץ ודא א, (נ"א א), ושקל בפלס הרים ודא א, וגבעות במאזנים ודא א, דא סליק באוירא, ודא אזיל לצפונא, ודא לדרומא, הדא הוא דכתיב (קהלת א ו) הולך אל דרום וסובב אל צפון, תרין אחרנין סובב סובב לגבי מזרח ומערב, דאינון פלהו נקודי פגלי ימא, דא סליק ודא נחית.

ואינון פחותא חוורא דעינא, דאיהו אסחר עינא, וכחוטא ירוקא ואוכמא וסומקא ותכלא, אלין גלגלין פלהו סחרין לההוא נקודה, ואיהי מדה לכלהו, איהי בארבע, וסלקא בעשר, ורזא דמלה יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אלין אינון ארבע גוונין דסלקין בעשר, ואנון פלהו להביות אשיות, ועליהון אתמר (דברים ד כד) כי יהו"ה אלהי"ך אש אכלה הוא, שבע אינון מהאי עשר, ואינון לקבל שבעה רקיעין, ואינון שבע ספיראן, וביין כל

וְהָכִי פוֹתֵיָא דְכָל רְקִיעָא וְרְקִיעָא חֲמֵשׁ מְאָה שְׁנַיִן עַד דְּסֻלְקִין כֹּלָא לְמַדָּה יְדִיעָא דְאִיהִי נְקוּדָה חֲדָא, לְחֻשְׁבֹן יְדִיעָא, וְהָכִי אִיהוּ רִזָּא דְחוֹשְׁבָנָא כְּגוֹוֹנָא דָא. תְּשַׁע נְקוּדִין

שֶׁבַע סְפִירוֹת, וְכֵן כָּל אֶחָד וְאֶחָד חֲמֵשׁ מֵאוֹת שְׁנַיִם, וְכֵן הִרְחִיב שֶׁל כָּל רְקִיעַ וְרְקִיעַ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שְׁנַיִם, עַד שֶׁכֹּלֶם עוֹלָיִם לְמַדָּה יְדוּעָה שְׁהִיא נְקֻדָּה אַחַת, לְחֻשְׁבוֹן יְדוּעַ, וְכֵן הוּא סוּד הַחֻשְׁבוֹן, כְּמוֹ זֶה:

תְּשַׁע נְקוּדוֹת הֵן לְכָל צַד, שְׁנַכְלָלִים בְּנְקֻדָּה

שֶׁל הַחֲלָל שְׁלֵה, וּבִשְׁבִילָה נֶאֱמַר מְחַלְלֶיהָ מוֹת יוֹמֵת וְכוּ'.

כָּם אוֹתוֹ הַזֶּקֶן וְאָמַר לוֹ: רַבִּי רַבִּי, בְּשׁוֹבְעָה עֲלֶיךָ, בְּנְקֻדָּה הַטְּמִירָה הַזֹּה הַעֲלִינָה, רַד לְכַאֵן לְגַלוֹת סוּד טְמִיר, וְלֹא לְכַבוּדִי עֲשִׂיתִי, אֶלָּא לְכַבוּד הַשְּׁכִינָה, לְהִרְאוֹת הַכְּבוֹד שֶׁל הַנְּקֻדָּה הַטְּמִירָה וְהַגְּנוּזָה הַזֹּה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְנַעֲלָמָה מַעֲיִנִי כָל חַי, וְעַלֶּיהָ נֶאֱמַר נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְגוֹמֵר.

בִּינְתִים הָרִי רַבִּי עוֹלָה מַעֲלָה בְּאוֹר לְטַל רְשׁוֹת מֵאוֹתָהּ נְקֻדָּה שְׁגוּזָה שָׁם, וְהָרִי יוֹרֵד בְּעַמּוּד הָאֵשׁ שֶׁהִיא הַכֹּל הַפֶּה, שָׁבוּ הַחַיּוֹת רְצוּת וְשְׁבוּת. זֶהוּ שְׁכַתוּב וְהַחַיּוֹת רְצוּת וְשׁוּב וְגוֹמֵר, וְאָמַר בְּרֵאשִׁית תִּפְּזֵן בְּ"ת.

תְּקוּן תְּשַׁעָה עֶשֶׂר

בְּרֵאשִׁית, שָׁם בְּ"ת, וְהִבַּת הַזֹּה נְקֻדָּה סְתוּמָה בְּאוֹר, עֲלֶיהָ נֶאֱמַר שְׁמֵרֵנִי כְּאִישׁוֹן בֵּת עֵינַי, הִיא וְדָאִי גְנוּזָה בְּאוֹר, וּכְהַ נַעֲשֶׂה אֹרִי, וּבְגַלְלָהּ נֶאֱמַר וַיִּרְא מְלֹאֲךָ יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה. חֲמֵשׁ פְּעָמִים הַזְכִּיר סֵנֶה וְחֲמֵשׁ פְּעָמִים אוֹר, הֵם כְּנֻגְדִים בְּמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית, וְהֵם: יְהִי אוֹר, וַיְהִי אוֹר, אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב, וַיַּכְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר.

וְהֵם חֲמֵשָׁה תְּקוּנֵי הַמַּדָּה, שֶׁהֵם כְּנֻגְדִים אַ א א א א, וְעַלֶּיהֶם

אֵינוֹן לְכָל סֵטֵר, דְּאֵתְּפִלְיָן בְּנְקוּדָה דְּחֲלָל דִּילָהּ, וּבְגִינָה אֲתָמַר (שְׁמוֹת לֹא יֵד) מְחַלְלֶיהָ מוֹת יוֹמֵת וְכוּ'.

כָּם הֵהוּא סְבָא וְאָמַר לוֹ רַבִּי רַבִּי בְּאוֹמְרָה עֲלֶיךָ בְּהִיא נְקוּדָה טְמִירָא עֲלָהּ, נְחִית הָכָא לְגַלְאָה רִזָּא טְמִירָא, וְלֹא לִיקְרָא דִּילִי עֲבִידְנָא, אֶלָּא לִיקְרָא דְשְׁכִינְתָּא, לְאַחְזָאָה יְקָרָא דְהִיא נְקוּדָה טְמִירָא גְנוּזָא, דְּאֲתָמַר בָּהּ (אִיּוֹב כח כ"א) וְנַעֲלָמָה מַעֲיִנִי כָל חַי, וְעַלֶּיהָ אֲתָמַר נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְגוֹמֵר, אֲדִהָכִי הָא רַבִּי סְלִיק לְעִילָא בְּאוֹרִיא לְנִטְלָא רְשׁוֹ מֵהֵהִיא נְקוּדָה דְּאִיהִי גְנוּזָא תִּפְּזֵן, וְהָא קָא נְחִית בְּעַמּוּדָא דְּאֲשָׂא דְּאִיהִי הַכֹּל דְּפּוּמָא, דְּבִיָּה (דף 100 ע"א) חִיּוּן רְצִין וְשְׁבִין, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (יחזקאל א ט) וְהַחַיּוֹת רְצוּת וְשׁוּב וְגוֹמֵר, וְאָמַר בְּרֵאשִׁית תִּפְּזֵן בְּ"ת.

תְּקוּנָא תְּשַׁמְרִי

בְּרֵאשִׁית תִּפְּזֵן בְּ"ת, וְהִיא בֵּת נְקוּדָה סְתִימָא בְּאוֹרִיא, עֲלָהּ אֲתָמַר (תהלים יז

ח) שְׁמֵרֵנִי כְּאִישׁוֹן בֵּת עֵינַי, אִיהִי וְדָאִי גְנוּזָא בְּאוֹר, וּכְהַ אֲתַעֲבִיד אוֹרִי, וּבְגִינָה אֲתָמַר (שְׁמוֹת

ג ב) וַיִּרְא מְלֹאֲךָ יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה, חֲמֵשׁ זְמַנִּין אֲדַפִּיר סֵנֶה, וְחֲמֵשׁ זְמַנִּין אוֹר אֵינוֹן לְקַבְּלֶיהוּ בְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית,

וְאֵינוֹן (בְּרֵאשִׁית א ג ד) יְהִי אוֹר, וַיְהִי אוֹר, אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב, וַיַּכְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר.

וְאֵינוֹן חֲמֵשׁ תְּקוּנֵי דְּמַדָּה, דְּאֵינוֹן לְקַבְּלֶיהוּ